

הכתרה תשפג שבט נחלה

סצנה 1 – הכניסה של ג'ודי המנהלת

מנהלת – (גוידי וויץ): שלום בנות יקרות... וולקאם לכולם קוראים לי ג'ודי ואני מנהלת המחנה. אני והצוות שמחים לקבל את פניכם, ווי הפי טו מיט יו. רוצה להציג בפניכם את צוות המחנה שילוה אותנו לאורך כל המחנה, והכי חשובות המדריכות המדהימות שעבדו ימים ולילות כדי שלכם יהיה הכי טוב ומוצלח במחנה הזה! אני רוצה לשמוע מחיאות כפיים למדריכות שלכן ליאת שרה ורבקה, הנה הן! לא הבנתי איפה מחיאות הכפיים?

המדריכות: היי!

ליאת: אנחנו נהיה המדריכות שלכן במחנה
רבקה: אנחנו לא יכולות כבר לחכות להכיר אתכן יותר ולהתחיל לסבול יחד
ליאת דופקת לה מרפק והיא מתקנת את עצמה אהה לבלות יחד.

שרה: ואווו איזה מטורף הולך להיות לנו מי שלא מתרגשת היא עציץ!

גודי: וולקאם למחנה שלנו..

ואז יש דיבורים בקהל בין שתי השחקניות והמדריכות מבקשות מהם להיות בשקט ומעוד כמה אנשים ליאת: בנות תשמרו בבקשה על השקט, אנו מבינות שאתם מתרגשות ורוצות לדבר כבר אבל...

רבקה בשקט: פשוט סתמו

ליאת עושה לה מבט

גודי: תודה, אלופות. טוב, אז המחנה הוא כדי לקרב את...

מצלצל פלאפון של חניכה אמריקאית

רבקה: סליחה בבקשה לא לדבר עכשיו בפלאפון. גם לא בווצאפ. נוו גם לא תמונה לסטטוס תהיו איתנו, או לפחות תעשו איתי תמונה! יאללה כולן להסתכל אלי

מוציאה טלפון ועושה תמונה עם הקהל

שרה: חניכות יקרות כל מכשיר אשר יש לו נטייה לצפצף, לצלצל להבהב, לסמס לקרטע ולרטט בבקשה לכבות. כן כן אני מחכה... בבקשה כולם... כן גם את! קלטתי אותך! יאללה לכבות (מצביעה על מישהי מהקהל)

נותנת זמן לקהל, ברקע צליל של פלאפונים שנכבים והמנהלת ממשיכה לדבר

גודי: אנחנו כאן כדי לקרב שתי תרבויות...

מישהי פותחת חטיף ומתחילה לאכול ומעירים לה

גודי: אין לאכול בחדר כינוסים כדי שהמנקים לא יצטרכו לעבוד כאן שעות נוספות.

חניכה 1: פתאום קמה ורצה ליציאה

רבקה: מה? לאן את רצה? חניכות של שבט גלעד רודפות אחרייך? צוחקת

ליאת: יאללה שבי חזרה, אין כניסה ויציאה בזמן הכינוס

גודי: למישהי יש שאלות? כן, את

אמריקאית 1: וואר יז בתרום? איך אומרים זה? אמם שירותום? שורותים? שירותים?

ג'ודי: אהה שירותים? שם, מאחורה. תוכלי לצאת כשנסיים פה..

חניכה 3: כמה טיולים יש? נצא הרבה?

ליאת: אל תדאגי יש מלא טיולים נסתובב הרבה

אמריקאית 2: בטיול נישן בהוטל? אממ במילון?

רבקה: לא בדיוק נישן במלון.. נישן במקומות יותר מאתגרים ממלון. נישן בשטח שזה המלון של הטבע, הרי במקום 5 כוכבים יש מיליון כוכבים!

שרה: מצביעה על מישהי בקהל: כן, מה רצית לשאול? מחכה. אה שכחת? טוב לא נורא

ג'ודי: עכשיו כל אחד ללכת לשבט שלכן, כלומר לקבוצה שלכן. קבוצת המהממות המלכות והמושלמות יותר מכולם אבר נבר עד הקבר (מה? מי כתבה את זה? כולם מצביעים על רבקה) הם במקלט, וקבוצה 2 ברחבה מאחורי הסניף, קבוצת גשר אתן ישר ישר לסניף של הבנות.

המדריכות: יאללה הקבוצה שלי אחריי

לוקחים תיקים מהבמה, יורדים ומתחילים ללכת בקהל עם התיקים, בדרך יש דיבורים

אמריקאית 3: וויט פור מי!

חניכה 2(ישראלית): אלה חושבות באו ל3 שנים, איזה תיק כבד יש לה מה כבר הביאה

חניכה 1: נוו תתקדמו אתן מעכבות אותנו

סטצנה 2

החדר זה הבמה, וכולם נכנסים מהצד האחר של הבנה כאילו לחדר בכניסה נוצרת המולה של תגובות על החדר

חניכה 1: אני ראשונה במקלחת!

ואז כל הישראליות ממספרות את עצמן לתור במקלחת. ואמריקאית לא מבינות מה קורה

אמריקאית 3: מה מה אתן עושות

אמריקאית 1: וואט יז הפנינג

אמריקאית 2: משוגעות הישראליות האלה מה הן צועקות!

חניכה 1 אמריקאית : או מיי גוד! אנחנו להיות כל כך הרבה בנות בוואן קטן חדר! אני לא נושמתת אין לי אוויר

מתעלפת

אמריקאית 2: תופסת אותה. תירגע! לנשום פנימה והחוצה, פנימה והחוצה, יופי, גוד גירל...

חניכה 5: (ערסית, אוזניות גדולות, מזמזמת בקול) וואי הולך להיות פצצה!

חניכה 6: נוו מה את רצינית? מה אוזניות עכשיו? תוריד! צריך להכיר פה את הבנות

חניכה 2 (אמריקאית) אתה רוצה פתוחה דלית?

חניכה 5 הישראלית: yes

חניכה 2: או מיי גוד אני לדבר עברית! זה סו אקסייטינג!

מתחילה לקפוץ מהתרגשות עם חברה

חניכה 2: בואנה אני ממש רעבה מתי ארוחה ערב?

אמריקאית 1 (צועקת): אני לחזור רוצה הביתה! לוק שירתיים להסתכל

(כולם מסתכלות על השירותים)

חניכה 5 איכך זה יותר נורא מהשירותים בסניף איזה גועל ועוד אחרי שדייפני ווייס ניקו שם!!

חניכה 6: אני לא מתקלחת! מי רוצה להיות במקומי? (כולם עם פרצוף של איכס)

אמריקאית 3 (לוחשת): אתם באמת מתקלחים פה?

חניכה 5: שמעי...

-המדריכה ליאת נכנסת-

המדריכה ליאת: טוב חברה, יש עכשיו אוכל, קדימה! אבל לפני יש לי כמה הודעות..

-כולם הולכות, חוץ מייעל (התאומה הישראלית) והמדריכה-

המדריכה ליאת: מהה רגע! רציני להודיע שעוד ילדה מצטרפת לחדר.. וצריך לסדר אותו. טוב את תסדרי (הולכת ישר)

יעל: (מדברת לעצמה, תוהה) מה איך נכניס פה עוד מישהי? טוב, שתישן בארון ציד..

וואי הטלפון שלי! איפה שמתו אותו?? (מחפשת אותו בהיסטריה, מוצאת) מסתכלת שניה ואומרת: יאבל'ה, 34 שיחות שלא נענו! מה נהייתי ראש ממשלה?! אה, זה מאמוש..

-מתקשרת-

"אמא מה הלחץ? אין לי הרבה זמן לדבר, כולם הלכו לחדר אוכל, אני חיבת לזוז... כן כן בטח! אני לא שכחתי את המברשת שיניים ויש לי מיטה לישון בה. עזבי עדיף שלא תשאלי על השירותים.. יאללה אני חייבת לעוף ביווש!"

סצנה 3: (צד אחד- 2 ישראליות מדברות צד שני- 2 אמריקאיות בחדר מסדרות את המזוודות)

ישראלית 1: וואווו האוכל נדיררר

ישראלית 2: אל תגידי, אבל זה יותר טעים מהאוכל של אמא

ישראלית 1: נותנת מרפק לשניה

שניה של שתיקה

שתיהן אומרות ביחד תוך כדי הירהורים: היי את שומעת?

ישראלית 1: מה מה רצית להגיד?

ישראלית 2: לא משנה מה רצית לומר?

ישראלית 1: נוו תגידי את ראשונהה

ישראלית 2: לאלא את תגידי

ישראלית 1: טוב, בקשר ליעל..

2ישראלית: יאו זה בדיוק מה שרציתי להגיד, אני לא מאמינהה כמה שיעל והילדה הזאת דומות

צד שני- החדר של התאומות

שתיהן אומרות ביחד תוך כדי הירהורים: היי את שומעת?

אמריקאית 1: מה מה רצית להגיד?

אמריקאית 2: לא משנה מה רצית לומר?

אמריקאית 1: נוו תגידי את ראשונהה

אמריקאית 2: לאלא את תגידי

אמריקאית 1: טוב, בקשר לרייצל..

2אמריקאית: יאו זה בדיוק מה שרציתי להגיד, אני לא מאמינהה כמה שרייצל והילדה הזאת דומות

(רייצל נכנסת עם הרבה תיקים!ואמריקאית 3 עוזרת לה, הבנות שותקות ושואלות אותה אם היא צריכה עזרה)

אמריקאית 1: שששש שתקי שתקי, את צריכה עזרה רייצל?

אמריקאית : כן, לעזור לך?

רייצל: לא תודה הכל טוב אני מסתדרת. על מה דיברתן?

אמריקאית 2: אממ סתם דיברנו על אממ

אמריקאית 3: על האוכל! דיברנו על האוכל!

אמריקאית 2: כן! מה את אומרת על האוכל פה?

רייצל: אממ סביר, אני מניחה?

אמריקאית 1: טוב, אנחנו הולכות, יש עכשיו פינת עברית!

אמריקאית 3: יאללה את באה איתנו?

רייצ'ל: כן,אחר כך אני אסדר את הדברים שלי . תראו כמה חפצים ובלאגן יש לי יואו

יוצאות

לאחר מספר דקות, שתי חברות של יעל נכנסת במהירות לחדר

ישראלית 1 : יואו הנה הדברים של יעל! חיפשנו אותם בכל מקום! התיק שלה פה?

ישראלית 2: כן שכחנו אצלה את הדיסק שלנו עם השירים!

לוקחות את התיק של רייצל ומתחילות להוציא דברים.

מוצארת: אייפוד, ספר באנגלית

ישראלית 1 : מה זה? ממתי יש לך אייפוד? מוזרר

יעל נכנסת ורואה את הסיטואציה וקוראת להן: 1,2 הן מסתובבות פתאום הן שמות לב שזה כנראה לא התיק של יעל

ישראלית 2: מהה זה לא התיק שלך?

יעל: היי! מה קורה? מה אתן עושות?

ישראלית 2:יעל! מה?

ישראלית 1 : מצטערות חשבנו שזה של הילדה שישנה פה!

ישראלית 2: אהה זה לא שלך??

יעל: לא הבנתי, אתן לא רואות שזה תיק אחר? איך יכולתן להתבלבל? טוב יאללה קחו הנה הדיסק

זורקת להן וממשיכה בעיסוק שלה

ישראלית 1: טוב, תודה רבה

יוצאות.

רייצל נכנסת ואומרת בשקט: מה? היא בכלל לא דומה לי? למה כולם אומרים את זה?

יעל ורייצ'ל כל אחת בניפרד מסדרות את הדברים שלהן

יעל: היי תגידי יש לך סלוטיפ?

רייצ'ל: אהה אופקורס סתומרת כאילו אממ יס

היא באה לקחת את הסלוטיפ אומרת תודה מסתכלות אחת לשניה בעיניים

(מוסיקה)

בוחנות אחת את השניה

יעל: שיאוו את רואה את זה?

רייצ'ל: וואט??

יעל:נוו את יודעת

רייצ'ל: אנחנו בכלל לא דומות.

יעל: מה? (נעלבת)

רייצ'ל: בואי נראה... תראי פרופיל

יעל מגלגלת עיניים ומראה פרופיל

רייצ'ל: העיניים שלך יותר כהות משלי יותר מכוערות. השיניים שלך יותר צהובות ויותר עקומות.

רייצ'ל: תוציאי לשון

יעל מוציאה לשון
רייצ'ל: והלשון שלך יותר ורודה מאשר אדומה
יעל נעלבת: מה?

ריקוד הצדדים

רייצ'ל: (מסדרת את התיק שבלגנו לה ואז בבהלה צועקת) צרחה. אמאלה הינה גוק! אני מפחדת!, בבקשה
הצילו הצילו הלפ מי הלפ מי

(עד שהיא נכנסת להיסטריה ומתחילה לבכות.)

יעל: מה קרה? את בסדר? למה את צורחת?? ראית את הקיר של מבשר?

רייצ'ל: נוו נוו יש פה ג'וק!!

יעל: יאווו טוב ננסה לתפוס אותו

רייצ'ל: הוא פה! עכשיו שם!

יעל: הנה הנה אני תופסת אותו (עם נעל ביד)

רייצ'ל: לאלא אל תהרגי אותו

יעל (בציניות): אני לא מנסה להרוג אותו, רק להפחיד אותו קצת

(הורגת את הגוק מרימה ביד ומראה לרייצ'ל)

תראי כולה גוק. זה גוק עם 4 רגליים והוא ממשפחת הזוחלים הארץ ישראלים ומצוי בעיקר בסביבה ביתית לא
ארסי בדרך כלל חוץ מאלה עם הזנב הצהוב ..... נכון שלא הבנת כלום ממה שאמרתי? האמת גם אני לא..

רייצ'ל: מנסה להירגע : יואו יעל איזה גיבורה את! איך את לא מפחדת מגוקים?

יעל צוחקת והן ממשיכות להתעסק בדברים שלהן

יעל תולה תמונה על הקיר ותוך כדי נתקעת בקיר עם הזרת ברגל ונופלת

יעל: איה! וואי זה כואב ברמות! אני לא יכולה להזיז את הרגל

ומשמיעה קולות של כאב

רייצ'ל: את בסדר? את צריכה עזרה?

יעל: כן, אני בסדר! אני לא צריכה עזרה! תודה מנסה לקום (לא מצליחה)

רייצ'ל: אוקי, האמת שאת לא נראית ממש בסדר. אני עשיתי קורס עזרה ראשונה, שניה הולכת להביא תיק עזרה ראשונה אל תזוזי! ... תקומי לאט לאט יס יס וורי גוד. שבי פה..

יעל: חחח רייצ'ל תנשמי זה בסדר. זה יעבור לי הרבה פעמים נפלתי וזה עבר. איך אומרים? עד החתונה זה יעבור

בנתיים רואים את רייצל שמה מסיכה וסטטוסקופ (משהו של רופאים)

יעל רואה ומתחילה לצחוק

רייצ'ל: אוקי, לשאוף ולנשוף, לשאוף ולנשוף

בודקת לה דופק ומסתכלת על הרגל

יעל: למה את מסתכלת עליי ככה? מה קרה? יש לי דם? יואו את נראית פשוט מצחיק ככה אמאלה

רייצ'ל: לא, הכל בסדר! מוזר שיש לך כתם לידה כמו שלי, רק אצלי זה ברגל שמאל, הינה תראי!

, מראה ליעל שתיהן בהלם

רייצ'ל: יעל!

יעל: מה?

רייצ'ל: מה המזל שלך?

יעל: נראלי שגדי

רייצ'ל (שוב מופתעת והיא אומרת), וואי גם שלי. מתי נולדת!

יעל: כ"ג טבת

רייצ'ל: מה זה לא יכול להיות! אני נולדתי ב כ"ג טבת.

יעל: כמה אחים אתם במשפחה?

רייצ'ל: רק אני! אין לי אמא, היא מתה כשהייתי תינוקת, לא הכרתי אותה. ואבא שלי עובד הרבה אז אני גדלתי

עם משרתת שקוראים לה יוליה, היא חמודה ממש

יעל: אוי זה ממש עצוב! רגע, איפה אתם גרים?

רייצ'ל: אני גרה בלונג איילנד, בעיר. את יודעת, זה ממש משעמם לגדול בבית גדול לבד עם הקירות, אבל אבא

אמר לי שביום הולדת שלי ה-16 הוא יקנה לי אוטו אז לפחות זה נחמד... ומה לגביך, איפה את גרה?

יעל: אוקי, אני גם בת יחידה, אבא שלי נפטר כשהייתי תינוקת, ואני גרה רק עם אמא שלי. ואנחנו גרים

באפרת בשכונת הדקל.

רייצ'ל: יואו רוצה לראות תמונה שלי עם אבא כשהייתי תינוקת?

יעל: בטח, וואי גם לי יש אני אראה לך.

שתיהן מביאות את חצאי התמונה שיש לכל אחת ומראות אחת לשנייה ופתאום יעל מגלה שהתמונה משלימה

אחת את השני מביטות אחת על השני בהלם רגע רומנטי ואז צעקה

יעל: אימאלה!! מה זה?

רייצ'ל: אוי מאי גאד, יש לי לכלוך על הנעל

יעל: לא את לא נורמאלית

רייצ'ל: אנד אוי מאי גאדדדד זה מתחברת

יעל: מה אבל לא הגיוני שאנחנו אחיות
רייצל מתחיל לשיר: תאומות תאומות תאומות
יעל עדיין לא מבינה

מצביעות אחת על השנייה שהן דומות ואז בצעקה הן מחבקות אחת את השנייה

יעל בוכה מהתרגשות. מנגבות את הדמעות ואז מתחילות לצחוק, הם מתיישבות על המיטה

יעל: אווץ (משמיע קול של כאב)
רייצל: יואו יעל הזזתי אותך סליחה! את בסדר?
יעל: כן כן רייצל הכל בסדר ושוב צוחקות...

ריקוד אחותי (בית ופזמון)

רייצל: או מיי גאד, אני לא מאמינה שאני לא בת יחידה ושיש לי אמא. את קולטת את זה?? זה לא נורמלי!

הבנות שותקות ופתאום יעל קמה במהירות
יעל: תקשיבי אנחנו חייבות לפגוש את שני ההורים שלנו ביחד. יש לי רעיון ממש טוב איך נעשה את זה.

רייצל: כן, חייב, אני לא מאמינה שלא נפגשנו עד עכשיו. אני עכשיו מתקשרת לאבא שלי שיגיע לארץ!

יעל: לא! אסור שמישהו ידע על זה. בסדר? יש כי רעיון אחר, והוא מחייב סודיות, את יכולה לשמור על סוד?

רייצל: ברור! כל מה שצריך כדי לפגוש את אמא שלי. מה התוכנית?

רבקה שרה וליאת נכנסות

רבקה: היי רייצל מה קורה? איך הולך לך? יעל עוזרת לך? איזה יופי!

רייצל: כן, יעל ממש עוזרת לי אנחנו מסתדרות

ליאת: טוב אתן לא הייתן בכינוס, באתי לבדוק איפה את... יואו יעל מה קרה לך ברגל? את צריכה רופא?
(נכנסת להיסטריה)

יעל: לא, זה כלום! (מנסה להיראות בסדר), רייצל פשוט ניסתה ללמד אותי לחבוש את הרגל, היא למדה עזרה ראשונה.

רבקה; אויששש הבהלתן אותי, חשבתי שקרה לך משהו...
יאללה יש כמה הודעות, שומעות? היום ב-P-10 בדיוק אסור לאף אחת לצאת מהחדר. אם קורה משהו דחוף אז החדר שלנו זה סמוך לכאן, אפשר לבוא אלינו, אוקיי?

שתיהן: כן, זה ברור.

שרה: טוב! שבת הקרובה אנחנו נשארות במחנה תהיה שבת פשוט מטורפתת מלא שיחות ופעילויות ואוירה,
ושבת אחרי זה יש שבת חופשית שאפשר לחזור הביתה
רבקה: כמובן מי שאין לה משפחה או קרובים בארץ שתבוא אליי, נדאג לה למקום להיות בו. בסדר?

שתיהן: כן! אוקי.

ליאת: בנות, עוד כמה דקות אנחנו נפגשות כולנו באולם לפעילות סיכום ממש חשוב לא לנו שתגיעו אנחנו מחכות לשתיכן.

תוך כדי שהיא מדברת לאט לאט הבנות נכנסות לאולם וחושך בחדר הבנות.

ואז ליאת נכנסת ומנסה להושיב אותן.

שרה: אוקי. בנות בבקשה להתיישב, אין לנו זמן. יש מלא מה להספיק. יאללה לשבת בשקט! אנחנו רוצות להגיד לכן מה הולך לקרות מחר, אתן לא רוצות לשמוע?

הבנות משתיקות אחת את השנייה

חניכה 1: תגידי מחר הולכים הרבה? שנדע להתכונן

ליאת: לא, אני אסביר הכול בעוד רגע, אל תדאגו. מחר הולכים לטייל בירושלים, זה ממש מרגש כי לא כל הבנות שפה זכו עדיין להיות בכותל. לא לשכוח להביא את כל הדברים שאמרנו לכן, וכמובן כובע ונעליים ומלא מצב רוח!

רבקה: טוב בנות, אני רוצה שנשחק משחק קצר שנקרא משחק השושנה והקוץ- כל אחת אומרת שושנה, כלומר משהו טוב וקוץ, כלומר משהו רע. מיכל ונורית נתחיל מכן.

נורית: הדבר הטוב שלי הוא שסוף סוף, יש לי מים חמים במקלחת.

(כולן צוחקות)

והקוץ שלי, שאני ממש לא אוהבת לטייל בירושלים. כל שנה לוקחים אותי לירושלים

חניכה 3: מה? רציני? ירושלים זה הכי טוב שיש!

מיכל מחליטה לספר בדיחה טובה כולו צוחקות

מיכל: תגידי אתן יודעות לאן הולך מי שיש לו שאלות? לחנות שעונים! הבנתן? חנות שעונים!

זה השושנה שלי, שצחקו מהבדיחה שלי. והקוץ שלי, הוא שאני ממש מתוסכלת מזה שרייצל ויעל כל כך דומות ואני כל הזמן מתבלבלת! זה נוראי!

כל הבנות: כן, נכון

רבקה משתיקה אותן.

שרה: טוב בנות מחר יהיה התור של מישל, יפה ונעמה לספר, תחשבו כבר מעכשיו על דברים מעניינים לספר! תודה לנורית ומיכל. כולן להתפזר לחדרים שלכן ולילה טוב. אנחנו באות לעשות סיבוב בחדרים ואני מצפה למצוא את כולכן במיטה עם פיגמה, יש יום ארוך מחר!

כולן יוצאות חוץ מהתאומות

רייצל: טוב יעל אני כבר לא יכולה להחזיק את עצמי יותר, נגמרה לי הסבלנות, מה התוכנית שלך?

יעל: אוקי, אני אסביר לך ככה! נכון המדריכות אמרו שיש שבת חופשית? וכל אחת נוסעת הביתה?

רייצל: נו, אז? מה זה קשור?

יעל: אוקיי, אני אמורה ללכת לבית שלי ואת אמורה ללכת לדודים שלך, נכון?

רייצל: נכון.. אני האמת לא כל כך מבינה לאן את חותרת

יעל: יופי, אז חשבתי, רק אם תסכימי וזה בסדר מבחינתך..

רייצל: די יעל נו אני לא יכולה כבר! פשוט תגידי וזהו במקום לדבר פה מסביב עוד ועוד

יעל טוב בסדר, אבל תחשבי שניה לפי שאת אומרת לא. (לוקחת נשימה) אני חשבתי שנתחלף!! מה את אומרת?

רייצל: מה? רציני? שאת תלכי לדודים שלי ואני לבית שלך? אבל אני בכלל לא יודעת להתנהג כמוך... יעלו עלינו ישר

יעל; לא נורא יש מספיק זמן נלמד אחת את השנייה. ואל תדאגי אף אחד בכלל לא היה חושב על משהו כזה איך יוכלו לעלות עלינו?

רייצל: אני לא מאמינה שאני אומרת את זה, אבל אוקיי. אני מסכימה. איך אני נותנת לעצמי להסתבך בזה איתך?

רייצל: טוב אימלה תלמדי אותי עכשיו איך את מתנהגת

יעל: טוב מוכנה? תלכי יותר כזה ממהרת

רייצל מנסה

יעל: לאלא את יותר מידיי זקופה

רייצל מקתופפת

יעל: או תכניסי יד לכיס ואחרי כל מילה תגידי סבבה...

רייצל אורךך

יעל: מה לעשות?

רייצל לכי זקוף

כן יופי רגל אחרי רגל...

יעל מנסה

רייצל מראה לה מפה של הבית שלה שהיא ציירה לה על הלוח

רייצל: הנה ופה המטבח...

מחליפים את הבגדים מאחורי הפרגוד

חדר אוכל

ליאת: שקט! בנות! יאללה תנו לדבר! אני מבקשת מכולן ללכת להתארגן לקראת היציאה הביתה! ניפגש כולנו בעוד כמה דקות בחדר אוכל ואנחה אתכן לאן ללכת.

כולן מניחות את החפצים, יוצאות עם ליאת והתאומות נשארות

רייצל: טוב יאללה עכשיו לענייננו- אני הסברתי לך איך להתנהג אצל דודים שלי, עכשיו תורך. תסבירי לי איך אני הולכת לבית שלך?

יעל: (מוציאה מהתיק מפה ומראה ליעל): טוב מבצע תאומות יוצא לדרך! זה מבצע חסוי ולא פשוט שדורש אותנו מרוכזות, את מוכנה?

רייצל: כן המפקדת!

צוחקות

יעל: אם אין צורך אל תדברי עם האנשים בסביבה, שאף אחד אפילו לא ישים לב למשהו מוזר. עכשיו אני רוצה לתאר את היעד ואת המשימה. תראי האוטובוס לוקח אותנו לנקודת האיסוף פה, ומשם אנחנו מתפצלות. את הולכת למקום בשם דקל בתוך הישוב אפרת. עליך להתנהג כמו אנשי המקום.

רייצל: יואו איך אני אעשה את זה? את יודעת שקשה לי עם העברית!

יעל: אה זאת לא בעיה, כולם שם מדברים אנגלית את תשתלבי. טוב אני אעשה לך סקירה קצרה איפה כל דבר נמצא- הכניסה היא אפרת דרום, לא להתבלבל, יש כניסה אחרת שהיא הצפונית וכאשר נכנסת באפרת

דרום את תראי לשמאלך טרמפיאדה וובצד ימין גבעה שיש בה מיני מכולת, מיני קופת חולים, ומיני דואר. מיני פיצריה ישנה יש בכיכר הבאה. בדרך את עוברת את הספרייה. והמתנ"ס- רייצל: שניה יעל! תעצרי. לא חושבת שאני צריכה את כלל הפרטים על היישוב מספיק לי להגיע לבית שלך, זה כולה שבת יעל: צודקת סליחה! פשוט תלכי עד שתגיעי לבית אפור עם קשת לבנה בכניסה יש כלב, אוקיי? אבל לא שם את נכנסת לבית שלי. הכל ברור?

רייצל: כן! אל תדאגי אני מוכנה ומזומנה למשימה!
(מלא חניכות מחכות עם תיקים לאוטובוס בחדר אוכל)
חניכה 4: יעל נו בואי! אנחנו נפספס את האוטובוס! עוד נצטרך לתפוס טרמפים ואת יודעת שאסור לי!
ליאת: בנות! כולן אליי! כמה דברים לפני שיוצאים הביתה
רבקה: טוב, כמה כללי זהירות: לא לתפוס טרמפים, רק באוטובוס או עם מי שבא לקחת אתכן. מי שההורים שלה באים לאסוף אותה תעברו אצלנו לחתום על טופס יציאה. עוד משהו?
ליאת: וכמובן תכתבו לנו שהגעתן הביתה! אנחנו דואגות לכן וכבר מתגעגעות אליכן. עכשיו רוצו הביתה! שבת שלום, ניפגש בראשון.

בבית של יעל:
רייצל נכנסת לבית קצת בחשש, מסתכלת מסביב, לא שמה לב ללימור

לימור: יעלי! יופי הגעת הביתה!
רייצל: (נבהלת) יואו אימאלה
לימור: מה קרה? הכל בסדר?
רייצל: כן כן סליחה, פתאום נבהלתי לא יודעת למה
לימור: העיקר שאת בבית כמה התגעגעת אלייך ילדה שלי!
(נותנת חיבוק גדול לרייצל). נו, אז ספרי הכל! איך הולד במחנה? איך הצוות? איך הבנות?
רייצל עונה במבטא כבד)
רייצל: הכל סבבה, באמת.

לימור: וואו יש לך מבטא כבד, מה קרה? את לא כ"כ אוהבת לדבר באנגלית.

רייצל; פשוט היו מלאא בנות אמריקאיות במחנה וכל היום חיקינו אותן ודיברנו במבטא אמריקאי, נכון אני טובה בזה ממש? כולן אמרו שאני מעולה.
לימור: מצחיקה את. האמת שהמבטא שלך נשמע מעולה, ממש אמיתי. טוב מותק תניחי את התיק לך, תנחוי קצת, תתארגני לשבת ונלך לתפילה, טוב? התגעגעת לבלות איתך קצת
רייצל: נשמע לי מצוין! יש משהו שצריך לעשות לפני?
לימור: את רוצה לערוך את השולחן? או שאת עייפה מדי?
יעל: כן, שולחן ארוך מאוד! כמה מטרים הוא?
רייצל: טוב יעלי, די עם השטויות, תפסיקי עם זה ותחזרי להיות יעלי הרצינית שלי

במקביל בית הדודים של האבא:
יושבים סביב השולחן, ואוכלים שרים שלום עליכם
דודה: ג'ונתן כל הכבוד לך על ההשקעה הגדולה לבוא עד כאן במיוחד בשביל להיות בשבת עם רייצל (פונה לרייצל במבטא ישראלי) האוו או יו?

יעל: אני בסדר תודה רבה, כיף פה מאוד
דוד: וואו רייצל את מדברת ממש עם מבטא ישראלי! איך הצלחת לעשות את זה?

יעל: אני כל הזמן מדברת רק עברית פשוט אז כבר תפסתי את המבטא (אומרת במבטא אמריקאי)

דודה: פשוט מדהים איך היא מדברת בעברית כאילו היא נמצאת כאן כבר שנים.

אבא: רייצל, גאס וואט רייצל, נחשי מה?

יעל: מה?

אבא: הבאתי לך את החטיף האהוב עלייך! ומוציא חטיף ריססקאנס שועל שונאת

יעל: וואו תודה אבא איזה כיף! אני מעדיפה לפתוח את זה יותר מאוחר בחדר, טוב? אני הולכת לשירותים רגע!

אבא (פונה לדודה): אני לא מאמין, בדרך כלל היא מתנפלת על החטיף הזה, היא הייתה אובססיבית לממתק, כל פעם שקניתי זה היה נגמר ברגע! ועכשיו אני לא מבין למה היא לא אוכלת, מה קרה לה? אני ממש מקווה שהכל בסדר איתה. שניה אני אלך לבדוק מה איתה.

הולך לכוון השירותים וצועק באנגלית: רייצל איז אברטינג אוקיי? בסדר?

אור בבית אימא רואים את אימא באותה קומפוזיציה כמו של האבא לאותו כיוון.
(הסצינה קופאת ועוברים לבית של יעל)

אמא: יעל? מה קורה? הכל בסדר?

רייצל: כן אימא. אני יורדת עוד דקה.

לימור: יאללה מותק תזדרזי, אני לא רוצה שהאוטובוס יברח לך, עכשיו במוצאי שבת יש הרבה פקקים.
רייצל: אוקיי מאם.

לימור: (ממלמלת) וואי מה קרה לילדה בשבוע שהיא הייתה במחנה...

(בקול) יופי, לקחת את כל הדברים שלך?

רייצל: (נכנסת): הנה אמא אני מוכנה ללכת

לימור: מה זה מותק? ממתי את מתלבשת ככה? אני מקווה שהכול בסדר איתך, את יודעת שתמיד אפשר לדבר איתי אם קרה משהו

רייצל: כן מאם, הכול בסדר איתי, אל תדאגי

לימור: טוב מותק, הבאתי לך הפתעה. תראי זה אוגר, כמו שתמיד רצית! זוכרת כמה שיגעת אותי שאת רוצה אוגר?

רייצל: אימאלה! (בפחד) אממ וואו, תודה אימא.

לימור: מה קרה לך? עכשיו החלטת גם לפחד מאוגרים?

רייצל: אמא אני רוצה מהר מהר ללכת!

לימור: טוב, טוב בואי כבר, אני לא אעכב אותך יותר.

כולן חוזרות למחנה

(כל אחת עסוקה בשלה)
יעל לרייצל: נוו איך היה להיות אני?? קריצה

חניכה 5: (הערסית) נשמה! איך היה לך בשבת? סוף סוף אוכל נורמלי אחרי הגועל פה, אה?

רייצל: נשמה? מה? מה זה נשמה? עשיתי משהו לא נכון?
חניכה 6: חח איזה מצחיקה את. לא משנה! היה כיף בשבת אצל הדודים שלך?
רייצל: אממ כן היה בסדר, איך היה לך?
חניכה 6: יואו היה ממש ממש מעצבן!. אחותי הפספוסה הזאת החליטה להתלבש לי על הדברים. שבוע אני לא בבית וכל הבגדים שלי נעלמו מהארון והחדר שלי נראה כמו אחרי מלחמה!
חניכה 3: חחח רייצ'ל, שתדעי לך שאהבתי אותך מהרגע הראשון בזכות זה שאת דומה ליעל. אתן שתיכן גם אותו דבר גם באופי וגם ביופי!
אמריקאית 3: בנות אני רוצה לספר לכם משהו גדול שקרה לי בשבת - אני וחברה שלי טיילנו בשכונה, ופתאום את מי אני רואה? את אלתוש! זוכרות אותה? היא הסתכלה עליי ופשוט התחלתי לברוח. נכון זה מלחיץ?
כולן צוחקות, רייצל מסתכלת עליהן בבלבול ואומרת: מה? למה?
כולן צוחקות שוב
אמריקאית 1: ששש בנות עכשיו אני אעשה חיקוי תגידו לי מי אני... בנות בבקשה לסדר לארגן לשטוף וכמובן לא לנשום עד שהכל יהיה נקי ליום הורים וכולן צוחקות

אמריקאית 2: יאלה עם יום ההורים הזה! אין לי כוח לשטויות האלה. בשביל מה צריך להטריח את ההורים לבוא לכאן כשבסה"כ אנחנו לא היינו יומיים בבית? חוץ מזה כל הניקיונות האלה גמרו אותי.

יעל: אני דווקא ממש מחכה ליום הזה!!! (קורצת לרייצל)
ליאת ורבקה נכנסות לחדר
ליאת: בנות מאוחר מאוד, יאלה יאלה ללכת לישון. מחר יש לנו יום ארוך
שרה: אומנם לחלקכם לא כל כך מרגש שההורים מגיעים כי ראיתן אותם לפני יומיים, אבל יש בנות שעדיין לא ראו את ההורים שלהם.
רבקה: לילה טוב מתוקות
(חלק מהבנות יוצאות בברכת לילה טוב, והתאומות נשארות לאט לאט מחשיכים את החדר)

רייצל: (בתוך המיטה) יעל אני "כ מתרגשת לגבי מחר, אני לא מאמינה שאמא ואבא ייפגשו סוף סוף ונהיה משפחה אמיתית!

יעל: האמת שאני קצת מתחילה לפחד. מה אם זה לא יעבוד? מה אם הם יכעסו?

רייצל: אל תדאגי יהיה בסדר! מה יכול לקרות? משפחה זה מעל הכל!

יעל: לילה טוב! איזה מזל שמצאתי אותך וסוף סוף יש לי אחות כמו שתמיד חלמתי.

רייצל: גוד נייט

חושך

ליאת: יאללה בנות השמש זרחה הציפורים מציצות כולן קמות:
רבקה: לקפוץ מהמיטות! ההורים עוד שנייה פה ואתן צריכות עוד לגמור לסדר את כל הרחבה.

רייצל: קמה ראשונה מתארגנת מול מראה. יוצאת ולאחר מס' דקות חוזרת ועדיין יעל ישנה
רייצל: יעל! יעלללל! קומי קדימה. היום זה היום! אמא ואבא כבר בדרך חייב להתארגן

יעל: נו רייצל עזבי אותי אני ישנה. לא רוצה לקום.

רייצל: יעל אנחנו חייבות לסדר לפני שהורים מגיעים קדימה

יעל : אופף למה כולם לחוצים? בסדר, בסדר, אני קמה!

רייצל: אולי כי עוד שעה ההורים מגיעים!

יעל: מה פתאום! עוד שעתיים וחצי! מה נהיית גם את לחוצה פתאום, את בעצמך אמרת שהכל יהיה בסדר.
טוב אני הולכת להביא את המייבש שיער מהחדר השני השאלתי להן אותו וכמובן שלא קיבלתי חזרה.
(יעל מתארגנת ויוצאת להביא משהו ופתאום האימא נכנסת)

רייצל: (מסדרת את הדברים ומתלהבת שרה ורוקדת).

לימור: יעלי יופי שלום מצאתי אותך! אמרו לי שאת באיזור הזה וחיפשתי מלא זמן
ומחבקת אותה.

רייצל: אהה, שלום מאם :

לימור: אני רואה שהמבטא הלך והתגבר. שובבה קטנה שלי. את פשוט ילדה מצחיקה! איך התגעגעת אלייך
(שוב מחבקת אותה ופתאום יעל נכנסת לחדר).

יעל מסמנת לרייצל שהיא יוצאת ותיכף היא תחזור

רייצל מסמנת לה עם היד לא. לא ! וברגע שיעל מפנה את גבה לכיוון היציאה. צועקת לה.
רייצל: לא! יעל! תחזרי לפה!

האמא נבהלת ומסתובבת ורואה את יעל. ומתעלפת.

יעל: אימא!!!, את בסדר? ה' ישמור! אימאלה שמישהו יעזור לי פה! חובש חובש! רייצל תעשי משהו עם
העזרה ראשונה שלך!

רייצל: אני לא יודעת מה לעשות! אומייגאד! הלפ הלפ מישהו!

ג'ונתן: (שומעים אותו צועק ואז נכנס לבמה) : רייצל מתוקה איפה את? רייצל? את פה?

נכנס והוא רואה את האמא מעולפת, מתקרב ומנסה לעזור, אמא מתעוררת ומנסה להירגע ופתאום קולט
שהבנות דומות וזאת בעצם אשתו. מחליפים מבטים המומים. דממה.

ג'ונתן: לימור????? מה קורה פה? מה זה?

לימור: מה? גונתן? מה אתה עושה פה? ורגע.. אתן שתיכן... השם ישמור

רייצל: אמממ, אבא, אמא, רצינו לעשות לכם הפתעה...

יעל: כן! גילינו שאנחנו תאומות והבנו שמשפחה זה מעל הכל ולא משנה מה אנחנו חייבים להיות שוב
משפחה!

ג'ונתן: אני לא מאמין... מי היה מאמין שאחרי כל השנים האלה ניפגש ככה? אוי לימור התגעגעת אלייך! ויעל!
אני לא מאמין.. הבת שלי

לימור: ניגשת אליו ומחבקת אותו, הבנות מצטרפות לחיבוק

חושך

ריקוד סיום